

VISY BEATRIX (BUDAPEST)

Szegénységábrázolás a kortárs magyar irodalomban

Időpont és helyszín: 2018. május 4., péntek, 19.00 óra, Magyar Katolikus Misszió Döpfner Háza,
Oberföhringer Str. 40., 81925 München

Rendezők: MMI és KMÉM Pax Romana Müncheni Csoportja

Házigazda: Busa Krisztina, MMI

A nyomor ábrázolhatósága, a szegénység és a művészet kapcsolata, illetve e téma vizsgálata csak az utóbbi években mutat növekvő érdeklődést. A közelmúlt – a kilencvenes, kétezres évek – magyar irodalmában ugyanis a ritka kivételek közé tartozott a társadalmi problémák, a szegénység, az elmaradottság, a vidék vagy a kisemberek életét ábrázoló, hagyományosabb prózáirói eszközökkel élő, szociografikus indíttatású valóságábrázolás. Sőt a posztmodern magyar hullámvetéseinek közepette csak e szövegközpontú, történetet felszámoló irodalom árnyékában vagy inkább ellenében létez(het)ett. Az utóbbi évek prózájában azonban jól látható a változás mind az irodalmi művek témaválasztásában, problémafelvetésében és ábrázolásmódjában, mind a recepció attitűdjében. A magyar széppróza nemcsak a történethez, hanem – kevésbé óvakodva a valóságvonatkoztatásuktól – jelenének társadalmi kérdéseire is visszatérni látszik. Így nem egy esetben szociális érzékenységről, a peremre szorult rétegek iránti felelősségérzetéről is tanúságot tesz.

Az előadás Borbély Szilárd: *Nincstelenek* (2013), az utóbbi évek egyik legnagyobb visszhangot kiváltó művét, valamint Tar Sándor: *A mi utcánk* (1995) és Kiss Tibor Noé: *Aludnod kellene* (2014) című köteteit középpontba állítva közelíti meg a szegénység ábrázolásának, hatalomhoz való viszonyának aktuális kérdéseit.

Dr. Visy Beatrix (1974) irodalomtörténész, esztéta, kritikus, PhD fokozatát az ELTE Irodalomtudományi Doktori Iskolájában szerezte Babits Mihály *Az európai irodalom történetéről* írt disszertációjával. E korszaknak, de elsősorban Babits pályájának tanulmányozása mellett Lengyel Péter prózájával foglalkozott mint Balassa Péter egyik utolsó tanítványa. Figyelme ezek után a fénykép narratív esztétikája felé fordult. E kutatási terület a fényképek irodalmi művekben való jelenlétét, narrációra gyakorolt hatását vizsgálja. Ebben a témában többek közt Lengyel Péter, Márton László, Závada Pál, Bán Zsófia prózájáról írt. Jelenleg Borbély Szilárd, Kertész Imre, Tolnai Ottó életművével foglalkozik. Írásai 2011-től rendszeresen jelennek meg a *Holmi,a Híd*, az *Alföld*, az *Új Forrás*, az *Irodalomismeret*, a *Jelenkor* és a *Műút* folyóiratokban, továbbá az *Élet és Irodalomban*. A Petőfi Irodalmi Múzeum szervezésében az „Y-generáció” irodalmi beszélgetéssorozat és két évadon át az „ÉS-kvartett” résztvevője volt. Válogatott publikációi: *Madártávlat és halszemoptika. Irodalomkritikák*. Miskolc 2017; *„Nem ahogy ma szokás”. A narráció jegyei, szépirodalmi elbeszélőszervezetek* Babits Mihály *Az európai irodalom története* című művében. Budapest 2017; *Szavakkal körbe. Válogatott tanulmányok, kritikák*. Budapest 2015; *A macskakő nyolcadik élete – műfaj, narráció, emlékezet* Lengyel Péter prózájában. Budapest 2007.

Az előadás és az általános eszmecsere után kötetlen együttlét.

Kérjük és köszönjük költségeinket fedező, helyszíni önkéntes pénzadományát!